

**2016 m. gruodžio 19 d. Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Oglu Ahmedbekov/
Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Byla C-652/16)

(2017/C 086/14)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Sofia-grad

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Oglu Ahmedbekov

Atsakovas: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Prejudiciniai klausimai

1. Ar iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 78 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a, d ir f punktų, taip pat iš 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES ⁽¹⁾ dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (nauja redakcija) 12 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio matyti, kad šios direktyvos 33 straipsnio 2 dalies e punkte numatytas tarptautinės apsaugos prašymų nepriimtumo pagrindas yra tiesiogiai veikianti nuostata, kurios valstybės narės negali netaikyti, pavyzdžiui, taikydamos palankesnes nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias nagrinėjant pirmąjį tarptautinės apsaugos prašymą, kaip to reikalaujama pagal direktyvos 10 straipsnio 2 dalį, pirmiausia nustatoma, ar pareiškėjas atitinka sąlygas, kad būtų priskirtas prie pabėgėlių, o jei ne – ar jam gali būti taikoma papildoma apsauga?
2. Ar iš Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies e punkto, siejamo su šios direktyvos 7 straipsnio 3 dalimi ir 2 straipsnio a, c ir g punktais, taip pat su 60 konstatuojamąja dalimi, matyti, kad esant pagrindinės bylos aplinkybėms lydimo nepilnamečio vardu vieno iš tėvų pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas yra nepriimtinas, kai prašymas pagrįstas tuo, kad vaikas yra asmens, kurio tarptautinės apsaugos prašymas pagrįstas tuo, kad jis yra pabėgėlis, kaip tai suprantama pagal Ženevos konvencijos 1 straipsnio A skirsnį, šeimos narys?
3. Ar iš Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies e punkto, siejamo su šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalimi ir 2 straipsnio a, c ir g punktais, taip pat su 60 konstatuojamąja dalimi, matyti, kad esant pagrindinės bylos aplinkybėms suaugusio asmens vardu pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas yra nepriimtinas, jei vienintelis per procedūrą kompetentingoje administracinėje institucijoje pateikto prašymo pagrindas yra tas, kad pareiškėjas yra asmens, kurio prašymas pagrįstas tuo, kad jis yra pabėgėlis, kaip tai suprantama pagal Ženevos konvencijos 1 straipsnio A skirsnį, šeimos narys ir prašymo pateikimo momentu pareiškėjas neturi teisės vykdyti profesinės veiklos?
4. Ar pagal 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (nauja redakcija) 4 straipsnio 4 dalį, siejamą su šios direktyvos 36 konstatuojamąja dalimi, reikalaujama, kad pagrįsta persekiojimo baimė ar realus pavojus patirti smurtą būtų vertinami remiantis tik su pareiškėju susijusiais faktais ir aplinkybėmis?
5. Ar pagal Direktyvos 2011/95 4 straipsnį, siejamą su jos 36 konstatuojamąja dalimi ir su Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 1 dalimi, leistina nacionalinė teismų praktika, pagal kurią:
 - a) kompetentinga institucija privalo vertinti tos pačios šeimos narių pateiktus tarptautinės apsaugos prašymus per bendrą procedūrą, jei prašymai pagrįsti tomis pačiomis aplinkybėmis, konkrečiai, kai tik vienas iš šeimos narių yra pabėgėlis;

- b) kompetentinga institucija privalo sustabdyti procedūrą dėl šeimos narių kurie asmeniškai neatitinka tarptautinės apsaugos taikymo reikalavimų, pateiktų tarptautinės apsaugos prašymų, tol, kol bus baigta procedūra dėl šeimos nario prašymo, pateikto dėl to, kad jis yra pabėgėlis, kaip tai suprantama pagal Ženevos konvencijos 1 straipsnio A skirsnį.

Ar tokia teismų praktika leistina taip pat atsižvelgiant į svarstymus, susijusius su vaiko interesais, šeimos vienovės išsaugojimu, teise į privatų ir šeimos gyvenimą ir teise pasilikti valstybėje narėje kol nagrinėjamas prašymas, konkrečiau, atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7, 18 ir 47 straipsnius, Direktyvos 2013/32 12 ir 60 konstatuojamąsias dalis bei 9 straipsnį, Direktyvos 2011/95 16, 18 ir 36 konstatuojamąsias dalis ir 23 straipsnį ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/33/ES, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo, 9, 11 ir 35 konstatuojamąsias dalis bei 6 ir 12 straipsnius?

6. Ar iš Direktyvos 2011/95 16, 18 ir 36 konstatuojamųjų dalių ir 3 straipsnio, siejamų su šios direktyvos 24 konstatuojamąja dalimi ir 2 straipsnio d ir j punktais, 13 straipsniu ir 23 straipsnio 1 ir 2 dalimis, matyti, kad nacionalinės teisės nuostata, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjama *Zakon za ubezhishteto i bezhantsite* (Įstatymas dėl prieglobsčio ir pabėgėlių) 8 straipsnio 9 dalis, kuria remiantis užsieniečio, kuriam suteiktas pabėgėlio statusas, šeimos nariai taip pat laikomi pabėgėliais, kol tai suderinama su jų asmeniniu statusu ir nėra priešasčių pagal nacionalinę teisę nesuteikti pabėgėlio statuso, yra leistina?
7. Ar iš Direktyvos 2011/95 10 straipsnyje nustatytų persekiojimo motyvų matyti, kad ieškinio pareiškimas Europos Žmogaus Teisių Teisme prieš atitinkamo asmens kilmės valstybę įrodo to asmens priklausomybę konkrečiai socialinei grupei, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 10 straipsnio 1 dalies d punktą, o gal tokio ieškinio pareiškimas laikomas politiniais įsitikinimais, kaip tai suprantama pagal direktyvos 10 straipsnio 1 dalies e punktą?
8. Ar iš Direktyvos 2013/32 46 straipsnio 3 dalies matyti, kad teismas privalo vertinti naujus tarptautinės apsaugos motyvus, pateiktus per teismo procesą, bet kurie nebuvo nurodyti skunde dėl sprendimo nesuteikti tarptautinės apsaugos?
9. Ar iš Direktyvos 2013/32 46 straipsnio 3 dalies matyti, kad teismas privalo vertinti tarptautinės apsaugos prašymo priimtinumą remdamasis šios direktyvos 33 straipsnio 2 dalies e punktu per procesą dėl sprendimo nesuteikti tarptautinės apsaugos apskundimo, jeigu skundžiamame sprendime prašymas, kaip reikalaujama pagal direktyvos 10 straipsnio 2 dalį, pirmiausia buvo nagrinėjamas atsižvelgiant į tai, ar prašytojas atitinka reikalavimus būti priskirtas prie pabėgėlių, o tada į tai, ar jam gali būti taikoma papildoma apsauga?

(¹) OL L 180, 2013, p. 60.

**2016 m. gruodžio 21 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Finanzamt Dachau/Achim Kollroß**

(Byla C-660/16)

(2017/C 086/15)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Finanzamt Dachau